ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)
zo 16. decembra 2004 *

Vo veci C-293/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunal du travail de Bruxelles (Belgicko) z 20. mája 2003 a doručený Súdnemu dvoru 4. júla 2003, ktorý súvisí s konaním:

Gregorio My

proti

Office national des pensions (ONP),

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, R. Schintgen (spravodajca), G. Arestis a J. Klučka,

* Jazyk konania: francúzština.

generálny advokát: A. Tizzano,
tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. júna 2004,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pán My, v zastúpení: C. Rosenfeld, avocat,

— Office national des pensions, v zastúpení: G. Perl a J.-P. Lheureux, splnomocnení zástupcovia,

— grécka vláda, v zastúpení: A. Samoni-Rantou a M. Tassopoulou, splnomocnené zástupkyne,

— holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster, splnomocnená zástupkyňa,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Martin, splnomocnený zástupca,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. septembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 2 ES, 3 ES, 17 ES, 18 ES, 39 ES, 40 ES, 42 ES a 283 ES, ako aj článku 7 nariadenia (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 257, s. 2).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom My a Office national des pensions (ďalej len „ONP") týkajúceho sa skutočnosti, že tento úrad odmietol zohľadniť profesionálnu kariéru dotknutého v službe inštitúcie Európskych spoločenstiev na účel priznania práva na predčasný starobný dôchodok podľa belgického systému.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Podľa článku 11 ods. 1 a 2 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev (ďalej len „služobný poriadok") v znení, ktoré sa uplatní na skutkový stav vo veci samej:

„1. Úradník, ktorý odíde zo služieb spoločenstiev, aby:

— vstúpil do služieb štátnej správy alebo vnútroštátnej alebo medzinárodnej organizácie, ktorá má uzatvorenú dohodu so spoločenstvami,

— pokračoval v činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, na základe čoho získa práva na dôchodok zo systému, ktorého správne orgány majú uzatvorenú dohodu so spoločenstvami,

má nárok na prevedenie poistnomatematického ekvivalentu svojich práv na starobný dôchodok v spoločenstvách do dôchodkového fondu tejto správy alebo organizácie, alebo do dôchodkového fondu, v rámci ktorého získava práva na starobný dôchodok na základe činnosti, ktorú vykonáva ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba.

2. Úradník, ktorý vstúpi do služieb spoločenstiev po:

— odchode zo služieb štátnej správy alebo vnútroštátnej alebo medzinárodnej organizácie

alebo

— vykonávaní činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba,

má pri prijatí do trvalého služobného pomeru právo voči spoločenstvám na poistno-technický ekvivalent alebo paušálnu nominálnu hodnotu práv na starobný dôchodok, ktorý získal na základe tejto služby alebo činnosti.

V tomto prípade orgán, v ktorom je úradník zamestnaný, určí s ohľadom na jeho triedu, pri prijatí do trvalého služobného pomeru počet rokov zamestnania, potrebných pre odchod do dôchodku, ktoré mu boli započítané v rámci jeho vlastného systému dôchodkového zabezpečenia za predchádzajúce obdobie služby, na základe čiastky poistno-technického ekvivalentu alebo čiastok, vrátených spôsobom, uvedeným vyššie."

Vnútroštátna právna úprava

4 Podľa článku 3 zákona z 21. mája 1991, ktorý upravuje niektoré vzťahy medzi belgickými dôchodkovými systémami a dôchodkovými systémami inštitúcií medzinárodného verejného práva (*Moniteur belge* z 20. júna 1991, ďalej len „zákon z roku 1991"):

„Každý úradník môže po dohode s inštitúciou požiadať, aby bola inštitúcii prevedená suma starobného dôchodku, ktorá sa vzťahuje na služby a obdobia predchádzajúce vzniku jeho služobného pomeru k inštitúcii."

5 V zmysle článku 9 tohto zákona môže dotknutá osoba vziať späť svoju žiadosť o prevod práv na dôchodok podľa belgického systému. Toto späťvzatie je konečné a neodvolateľné.

6 Článok 2 ods. 1 bod 5 zákona z roku 1991 definuje pojem „úradník" ako „každý zamestnanec, na ktorého sa vzťahuje dôchodkový systém inštitúcie a pre ktorého prevod práv na dôchodok nie je upravený právnym predpisom alebo osobitnou dohodou". Pokiaľ ide o pojem „inštitúcia", tento pojem je definovaný v článku 2 ods. 1 bode 1 ako zahŕňajúci „inštitúcie Spoločenstva, orgány im podobné pre uplatnenie Služobného poriadku úradníkov a ostatných zamestnancov Európskej únie, ako aj úradov a agentúr s európskym poslaním, ktorých dôchodkový systém priznáva úradníkovi, vymenovanému do stálej služby možnosť požiadať o prevod práv na dôchodok, ktoré mu vznikli pred vznikom jeho služobného pomeru v inštitúcii do dôchodkovej poisťovne inštitúcie".

7 Zákon z 10. februára 2003, ktorý upravuje prevod práv na dôchodok medzi belgickými dôchodkovými systémami a dôchodkovými systémami inštitúcií medzinárodného verejného práva (*Moniteur belge* z 27. marca 2003, ďalej len „zákon z roku 2003") upravuje v článku 14 možnosť úradníka, ktorý odchádza z funkcie v Európskych spoločenstvách preto, aby vykonával zárobkovú činnosť v Belgicku, požiadať o prevod buď poistnomatematického ekvivalentu svojich práv na starobný dôchodok podľa systému Spoločenstiev alebo paušálnej nominálnej hodnoty práv na starobný dôchodok, ktoré získal podľa tohto systému, do belgického systému.

8 Podľa článku 29 zákon z roku 2003 nadobúda účinnosť 1. januára 2002 a uplatňuje sa na žiadosti o prevod podané od tohto dátumu.

9 Napokon, článok 4 ods. 2 prvý pododsek kráľovského nariadenia z 23. decembra 1996 vykonávajúci články 15, 16 a 17 zákona z 26. júla 1996 o modernizácii sociálneho poistenia a zabezpečení fungovania zákonných dôchodkových systémov (*Moniteur belge* zo 17. januára 1997, ďalej len „kráľovské nariadenie") stanovuje:

„Možnosť získať predčasný starobný dôchodok podľa odseku 1 závisí od podmienky, že dotknutá osoba preukáže odpracovanie najmenej 35 kalendárnych rokov, ktoré jej umožnia priznať právo na dôchodok podľa tohto nariadenia, podľa zákona z 20. júla 1990, podľa kráľovského nariadenia č. 50, podľa belgického systému pre robotníkov, zamestnancov, maloletých, námorníkov alebo nezávislých, podľa belgického systému, ktorý sa aplikuje na zamestnancov verejnej služby alebo Národnej spoločnosti belgických železníc alebo podľa iného belgického zákonného systému."

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Pán My, taliansky štátny príslušník, narodený 20. februára 1941, platil 19 rokov príspevky do belgického systému sociálneho zabezpečenia zamestnancov predtým, než začal pracovať od 1. júna 1974 v službách Rady Európskych spoločenstiev ako úradník až do 31. mája 2001.

11 V marci 1992 dotknutý požiadal ONP podľa zákona 1991 o prevod práv na dôchodok z belgického systému do systému Európskych spoločenstiev. V októbri 1992 mu tento úrad oznámil jeho prevoditeľné práva na dôchodok.

12 V októbri 2000 však Rada informovala vyššie uvedený úrad, že pán My sa rozhodol vzdať sa prevodu svojich práv na starobný dôchodok, ktoré získal podľa belgického právneho poriadku, tak ako to umožňuje článok 9 zákona z roku 1991. Listom zo 17. októbra 2000 adresovaným pánovi My ONP vzal na vedomie toto vzdanie sa.

13 Dňa 20. októbra 2000 pán My požiadal o priznanie predčasného starobného dôchodku podľa článku 4 ods. 2 kráľovského nariadenia.

14 Rozhodnutím z 2. mája 2001 ONP zamietol túto žiadosť z dôvodu, že dotknutý neodpracoval 35 kalendárnych rokov vyžadovaných podľa článku 4 ods. 2 kráľovského nariadenia na priznanie práva na predčasný starobný dôchodok. Tento úrad v tomto ohľade odmietol zohľadniť 27 rokov, ktoré pán My odpracoval ako úradník Európskych spoločenstiev, keďže systém upravený služobným poriadkom nie je uvedený v belgickej právnej úprave.

15 Keďže Tribunal du travail de Bruxelles mal pochybnosti o zlučiteľnosti jednak zákona z roku 1991 a služobného poriadku, pretože nezabezpečujú právo na prevod práv na starobný dôchodok zo systému Spoločenstva do vnútroštátneho systému, a jednak článku 4 ods. 2 kráľovského nariadenia, pretože neumožňuje zohľadniť doby zárobkovej činnosti v inštitúcii Spoločenstva, so zásadami voľného pohybu pracovníkov a zákazu diskriminácie, ako aj s inými právami garantovanými Zmluvou ES občanom Únie, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Sú vnútroštátne ustanovenia ako [zákon z roku 1991 a kráľovské nariadenie] v jeho článku 4 ods. 2 alebo služobný poriadok... v prílohe VIII článku 11 v súlade s novými článkami 2, 3, 17, 18, 39, 40, 42 a 283 Zmluvy o založení Európskej únie a s článkom 7 nariadenia (EHS) č. 1612/68...:

a) v časti, v ktorej tieto vnútroštátne ustanovenia a tento služobný poriadok neumožňujú občanovi Európskej únie, akým je aj žalobca, ktorý vykonával

profesionálnu kariéru postupne v podniku alebo vo verejnej štátnej službe a následne vo verejnej službe Európskej únie alebo opačne, porovnať výhody dôchodku, ktorý by získal v každom z týchto systémov, vnútroštátnom a v systéme verejnej služby Európskej únie, prevodom práv nadobudnutých v iných systémoch, a požiadať na základe tohto porovnania o prevod týchto práv či už z vnútroštátneho systému do európskeho systému, alebo opačne z európskeho systému do vnútroštátneho systému,

b) v časti, v ktorej tieto ustanovenia stanovujú, že dotknutý subjekt sa musí výslovne vzdať prevodu práv z belgického do európskeho systému, alebo zavedú administratívnu prax v tomto zmysle bez toho, aby sa urobilo vyššie uvedené porovnanie, a tým uvádzajú alebo môžu uviesť dotknutého zamestnanca do omylu a

c) v časti, v ktorej tieto vnútroštátne ustanovenia nedovoľujú zohľadniť na priznanie predčasného vnútroštátneho dôchodku roky zárobkovej činnosti vykonávanej ako zamestnanec Európskej únie?"

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

16 Po prvé, holandská vláda sa domnieva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný z dôvodu nedostatku informácií obsiahnutých v rozhodnutí

vnútroštátneho súdu, tak pokiaľ ide o skutkové okolnosti, ako aj právny rámec sporu vo veci samej.

17 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou vyžaduje potreba poskytnúť výklad práva Spoločenstva, ktorý bude užitočný pre vnútroštátneho sudcu, aby tento sudca definoval faktický a právny rámec položených otázok alebo aspoň vysvetlil skutkové predpoklady, na ktorých sú tieto otázky založené, aby tak umožnil Súdnemu dvoru dať užitočné odpovede a vládam členských štátov, ako aj iným oprávneným subjektom predložiť pripomienky podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora (pozri najmä rozsudok z 11. apríla 2000, Deliège, C-51/96 a C-191/97, Zb. s. I-2549, body 30 a 31).

18 V danom prípade z pripomienok predložených účastníkmi konania vo veci samej, gréckou vládou, holandskou vládou a Komisiou Európskych spoločenstiev vyplýva, že informácie obsiahnuté v rozhodnutí vnútroštátneho súdu im umožnili užitočne zaujať stanovisko k otázke predloženej Súdnemu dvoru. Okrem toho, informácie obsiahnuté v rozhodnutí vnútroštátneho súdu boli doplnené spisom predloženým vnútroštátnym súdom a písomnými pripomienkami predloženými Súdnemu dvoru. Všetky tieto skutočnosti, prebraté do správy pre pojednávanie, boli oznámené vládam členských štátov a ostatným oprávneným subjektom na účel pojednávania, v priebehu ktorého títo mohli prípadne doplniť svoje pripomienky.

19 Námietka vznesená holandskou vládou musí byť teda zamietnutá.

20 Po druhé, ONP sa domnieva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný preto, že sa stal bezpredmetný nadobudnutím účinnosti zákona z roku 2003, keďže podľa neho vyššie uvedený zákon upravuje možnosť pre úradníkov Európskych spoločenstiev požiadať o prevod svojich práv na dôchodok získaných v systéme Spoločenstva do belgického systému, čo umožní zohľadniť doby zárobkovej činnosti úradníka inštitúcie Spoločenstva na priznanie práva na predčasný starobný dôchodok podľa vnútroštátneho práva.

21 V tomto ohľade, aj keby zákon z roku 2003 umožnil, tak ako to zdôraznil ONP na pojednávaní, zohľadniť obdobia platenia príspevkov do systému Spoločenstva, aj keby dotknutý nepožiadal, tak ako v spore vo veci samej, o prevod svojich práv na dôchodok získaných v systéme Spoločenstva do belgického systému, zo spisu vyplýva, že pán My podal žiadosť o predčasný starobný dôchodok 20. októbra 2000, viac ako rok pred nadobudnutím účinnosti zákona z roku 2003. Okrem toho na základe článku 29 nadobudol vyššie uvedený zákon účinnosť 1. januára 2002 a uplatňuje sa iba na žiadosti o prevod podané od tohto dátumu.

22 V dôsledku toho námietka vznesená ONP musí byť zamietnutá.

23 Na záver sa Komisia domnieva, že prvé dve časti otázky, ktoré sa týkajú prevodu práv na dôchodok, nesúvisia so samotným sporom vo veci samej, ktorý sa týka výlučne započítania 27 rokov odpracovaných dotknutým v službe Rady na účely priznania práva na predčasný starobný dôchodok podľa belgického právneho poriadku. Len táto posledná skutočnosť si vyžaduje odpoveď zo strany Súdneho dvora.

24 V tomto ohľade treba pripomenúť ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 234 ES prináleží iba vnútroštátnemu sudcovi, ktorý prejednáva spor a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. V dôsledku toho, ak sa položené prejudiciálne otázky týkajú výkladu práva Spoločenstva, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky z 15. decembra 1995, Bosman, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 59, a z 19. februára 2002, Arduino, C-35/99, Zb. s. I-1529, bod 24).

25 Súdny dvor však rovnako uviedol, že výnimočne mu prináleží skúmať podmienky, za ktorých mu vnútroštátny sudca predloží vec, na ten účel, aby si overil svoju vlastnú právomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 1981, Foglia, 244/80, Zb. s. 3045, bod 21). Odmietnutie rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom je možné iba vtedy, keď je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiadny vzťah k realite alebo k predmetu sporu vo veci samej, keď je problém hypotetický alebo keď Súdny dvor nemá dostatok faktických a právnych informácií potrebných na to, aby poskytol užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sú mu položené (pozri najmä rozsudky Bosman, už citovaný, bod 61, a Arduino, už citovaný, bod 25).

26 Okrem toho, ako už bolo uvedené, pán My nikdy nepožiadal vo veci samej o prevod svojich práv na dôchodok získaných v systéme Spoločenstva do belgického dôchodkového systému, ale len o priznanie predčasného starobného dôchodku podľa vnútroštátneho práva. Pán My v tomto ohľade namietal odmietnutie ONP zohľadniť 27 rokov, ktoré odpracoval ako úradník Rady, pre výpočet 35 kalendárnych rokov profesionálnej kariéry podľa článku 4 ods. 2 kráľovského nariadenia, od ktorého závisí priznanie práva na vyššie uvedený dôchodok.

27 Z toho vyplýva, že spor vo veci samej sa týka iba otázky, či právo Spoločenstva ukladá belgickým úradom povinnosť zohľadniť tak doby zárobkovej činnosti, ktorú pán My vykonával podľa belgického dôchodkového systému, ako aj doby, ktoré dosiahol v systéme Spoločenstva.

28 Za týchto podmienok nie je potrebné odpovedať na prvé dve časti položenej otázky.

O zohľadnení dôb činnosti v Európskych spoločenstvách

O článkoch 2 ES, 3 ES, 40 ES a 283 ES

29 Ako už Súdny dvor uviedol (rozsudky z 29. septembra 1987, Giménez Zaera, 126/86, Zb. s. 3697, bod 11, a z 11. marca 1992, Compagnie commerciale de l'Ouest a i., C-78/90 až C-83/90, Zb. s. I-1847, body 17 a 18), články 2 ES a 3 ES uvádzajú všeobecné ciele, ktoré sú upresnené v iných ustanoveniach Zmluvy. Nemožno ich uplatňovať samostatne vo vzťahu k osobitným ustanoveniam Zmluvy uvedeným v prejudiciálnej otázke.

30 Rovnako články 40 ES a 283 ES sa obmedzujú na to, že slúžia pre Radu ako právny základ pre prijatie opatrení nevyhnutných na zabezpečenie voľného pohybu pracovníkov v rámci Spoločenstva zaručeného článkom 39 ES, a ako právny základ Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev, ako aj podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev.

31 V dôsledku toho nie sú články 2 ES, 3 ES, 40 ES a 283 ES v prejednávanej veci dôležité.

O článkoch 17 ES a 18 ES

32 Článok 17 ES, ktorý stanovuje občianstvo Únie, sa obmedzuje na konštatovanie, že občania Únie požívajú práva a majú povinnosti podľa Zmluvy. V tomto ohľade teda nemôžu byť samostatne použité vo vzťahu k osobitným ustanoveniam Zmluvy, ktoré upravujú práva a povinnosti občanov Únie.

33 Článok 18 ES, ktorý všeobecným spôsobom formuluje právo každého občana Únie slobodne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov, nachádza svoj osobitný výraz pokiaľ ide o voľný pohyb pracovníkov v článku 39 ES. Okrem toho, z dôvodu, že vnútroštátny súd kladie Súdnemu dvoru aj otázku týkajúcu sa výkladu článku 39, je potrebné, vyjadriť sa najskôr k tomuto bodu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. novembra 2002, Oteiza Olazabal, C-100/01, Zb. s. I-10981, bod 26).

O článku 42 ES

34 Článok 42 ES poveruje Radu úlohou vytvoriť systém, ktorý umožní pracovníkom prekonať prekážky, ktoré im môžu vyplynúť z vnútroštátnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia. Túto povinnosť si Rada splnila v zásade tým, že prijala nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1).

35 Okrem toho, tak ako Súdny dvor rozhodol v rozsudku z 3. októbra 2000, Ferlini (C-411/98, Zb. s. I-8081, bod 41), úradníkov Európskych spoločenstiev nemožno považovať za pracovníkov v zmysle nariadenia č. 1408/71, keďže nepodliehajú vnútroštátnej právnej úprave v oblasti sociálneho zabezpečenia, ako to požaduje článok 2 ods. 1 vyššie uvedeného nariadenia, ktorý definuje jeho osobnú pôsobnosť.

36 V dôsledku toho situácia pána My nie je upravená článkom 42 ES ani nariadením č. 1408/71.

O článkoch 39 ES a 7 nariadenia č. 1612/68

37 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že úradník Európskych spoločenstiev je kvalifikovaný ako migrujúci pracovník. Príslušník členského štátu Spoločenstva, ktorý pracuje v inom členskom štáte, ako je štát jeho pôvodu, totiž nestráca postavenie pracovníka v zmysle článku 39 ods. 1 ES z dôvodu, že vykonáva zamestnanie v medzinárodnej organizácii, aj keď podmienky jeho vstupu a pobytu v krajine, v ktorej pracuje, sú osobitne upravené medzinárodnou zmluvou (rozsudky z 15. marca 1989, Echternach a Moritz, 389/87 a 390/87, Zb. s. 723, bod 11; z 27. mája 1993, Schmid, C-310/91, Zb. s. I-3011, bod 20, a Ferlini, už citovaný, bod 42).

38 Z toho vyplýva, že pracovníkovi, ktorý je štátnym príslušníkom iného členského štátu, tak ako pán My, by nemalo byť odmietnuté požívanie práv a sociálnych výhod, ktoré mu priznáva článok 39 ES a nariadenie č. 1612/68 (pozri rozsudky z 13. júla 1983, Forcheri, 152/82, Zb. s. 2323, bod 9; Echternach a Moritz, už citovaný, bod 12; Schmid, už citovaný, bod 22, a Ferlini, už citovaný, bod 43).

39 Každopádne zo spisu vyplýva, že pán My prišiel do Belgicka ako 9-ročný, celú svoju profesionálnu kariéru vykonával na belgickom území, najprv ako zamestnanec rôznych belgických spoločností, neskôr a až do dosiahnutia dôchodkového veku, bol úradníkom na generálnom sekretariáte Rady.

40 Ustanovenia Zmluvy o voľnom pohybe pracovníkov, a osobitne článok 39 ES, nemožno uplatňovať na výlučne vnútorné situácie v členskom štáte (rozsudok z 5. júna 1997, Uecker a Jacquet, C-64/96 a C-65/96, Zb. s. I-3171, bod 16 a citovaná judikatúra).

41 Na preukázanie súvislosti s jednou zo situácií upravených v článku 39 ES Komisia tvrdí, že doba činnosti v medzinárodnej verejnej službe, takej ako v Európskej únii, by malo byť porovnateľné s obdobím uskutočneným vo verejnej službe iného členského štátu.

42 Takáto právna fikcia, tak ako vyplýva z bodov 85 až 89 návrhov generálneho advokáta, nemôže nájsť opodstatnenie v ustanoveniach Zmluvy o voľnom pohybe pracovníkov.

43 V dôsledku toho sa na situáciu pána My nevzťahuje ani článok 39 ES a článok 7 nariadenia č. 1612/68.

O článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku a článku 10 ES

44 Umožnením koordinácie medzi vnútroštátnymi systémami a dôchodkovým systémom Spoločenstva má systém prevodu práv na dôchodok, tak ako je upravený

v článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, uľahčiť prechod z vnútroštátnych zamestnaní vo verejnom alebo súkromnom sektore do administratívy Spoločenstva a tak zabezpečiť pre Spoločenstvá najlepšie možnosti výberu kvalifikovaného personálu, ktorý má potrebnú profesionálnu skúsenosť (rozsudok z 20. októbra 1981, Komisia/Belgicko, 137/80, Zb. s. 2393, body 11 a 12).

45 Súdny dvor sa zvlášť domnieva, že členský štát tým, že odmieta prijať potrebné opatrenia na prevod poistno-matematického ekvivalentu alebo paušálnej nominálnej hodnoty práv na dôchodok získaných vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme alebo dôchodkovom systéme Spoločenstva, ktoré upravuje článok 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, by mohol sťažiť prijímanie úradníkov členských štátov, ktorí majú odpracované určité roky vo verejnej službe, do zamestnania Spoločenstvom vzhľadom na to, že takýto prechod z vnútroštátnej verejnej služby do verejnej služby Spoločenstva by ich zbavil práv na dôchodok, na ktoré by mali právo, keby neboli súhlasili so vstupom do služieb Spoločenstva (rozsudok Komisia/Belgicko, už citovaný, bod 19).

46 To je rovnako aj prípad, keď členský štát odmietne zohľadniť na účel priznania práva na predčasný starobný dôchodok vo svojom systéme doby zárobkovej činnosti v dôchodkovom systéme Spoločenstva.

47 Treba totiž uviesť, že vnútroštátna právna úprava, akou je tá, o ktorú ide v spore vo veci samej, by mohla byť prekážkou výkonu zárobkovej činnosti v inštitúcii Európskej únie, a teda odrádzať od tohto výkonu, keďže prijatím zamestnania v takejto inštitúcii, pracovník, ktorý platil príspevky do vnútroštátneho dôchodko-

vého systému, riskuje, že stratí možnosť poberať v tomto systéme starobný dôchodok, na ktorý by mal nárok, keby nebol prijal toto zamestnanie.

48 Takéto následky sú neprípustné vzhľadom na povinnosť spolupráce a lojálnej pomoci, ktorú majú členské štáty voči Spoločenstvu, a ktorá nachádza vyjadrenie v povinnosti uľahčiť mu dosiahnutie jeho úloh zakotvenej v článku 10.

49 V dôsledku toho treba odpovedať na položenú otázku tak, že článok 10 ES v spojení so služobným poriadkom sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá neumožňuje zohľadniť roky, ktoré príslušník Spoločenstva odpracoval v službe inštitúcie Spoločenstva na účel priznania práva na predčasný starobný dôchodok podľa vnútroštátneho systému.

50 S prihliadnutím na uvedené nie je potrebné odpovedať na položenú otázku týkajúcu sa výkladu článku 18 ES.

O trovách

51 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou

postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 10 ES v spojení so Služobným poriadkom úradníkov Európskych spoločenstiev sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá neumožňuje zohľadniť roky, ktoré príslušník Spoločenstva odpracoval v službe inštitúcie Spoločenstva na účel priznania práva na predčasný starobný dôchodok podľa vnútroštátneho systému.

Podpisy